

NY KOMPIS I KLASSEN.

Denna morgon var Asta ovanligt pigg. Innan hon gick till skolan skulle hon träffa ABC-klubben. Hon åt snabbt en macka, klädde på sig kläder och tog på sig en jacka.

- Hej då, mamma, Sa Asta.

- Hej då gumman, ha en bra dag i skolan, Sa mamma som satt i vardagsrummet och skrev på datorn. Asta stängde dörren och började gå mot övergångsstället framför skolan, där de skulle träffas. Hon såg direkt dem båda stå och prata vid övergångsstället. Hon fångade några ord: ...ny...tror...Linn. Vad då Linn?

Tänkte Asta. Hon skuttade nästan fram av nyfikenhet.

-Hej, Asta. Sa Cesar.- Hej, vad pratar ni om? Sa Asta. Vi träffade Olle när vi väntade på dig. Han hade med sig en flicka, som är ny i våran klass! Sen hörde vi inte riktigt vad hon heter, men vi tror att det var "Linn". Sa Cesar. - Jag tror det blir jättekul! Sa Bea.- Ja, kul. sa Asta. Ding dong ding! Det ringde in. -Titta, är det hon? Frågade Asta.

- Ja. Sa Bea och Cesar samtidigt. -SMURF! Skrek nästan Bea.

- Att jag aldrig får den. Sa Cesar.

Hon hade bruna flätor i håret, en lila kjol och en blå tröja som passade till hennes blå glittrande ögon. Hon var väldigt söt. Tycker Asta.

- God morgon, allihop. Idag ska vi jobba med uppställning. Men innan det, vill jag presentera våran nya klasskompis Linn. Sa Olle när han kom in i klassrummet.

-Ja, vi hade rätt, viskade Cesar till Bea och Asta. En stund senare sa Olle:

- Nu är det rast. Så när Bea, Asta och Cesar gått ut för att gå på rast, gick de direkt till hopphagen och Linn var redan där. Bea hoppade först på hopphagen och Linn följde vartenda hopp hon gjorde med sina glittrande ögon.

-Hej, får jag vara med? Frågade Linn.

-Ja, bara att vara med! Ställ dig i kö. Sa Bea.

Nu var det Astas tur att hoppa. Hon hann hoppa två gånger, sedan trillade hon.

- AJJ! Skrek Asta. -Gick det bra? Frågade Bea.

- Ja. ljög Asta.

-Jag måste bara gå på toaletten. Sa Asta. Hon gick till toaletten och drog ner byxorna och tittade på sitt sår, det blöder. Asta torkade bort blodet och gick till dem igen. Hon såg att dem inte hoppade längre utan de pratade med Linn och Asta ville ha lika mycket respekt som hon.

Asta ville inte att Linn skulle vara med i ABC-klubben. Nu tycker inte Asta att det är lika kul längre.

-Cesar, Bea...kom. Sa Asta. De gick in i klassrummet igen och i smyg följde Linn efter.

- Ska vi leka kurragömma efter skolan? Frågade Asta. Linn lade örat mot väggen när de sa:

- Ja, jag säger till Linn.

- Nej! Hon ska inte veta. Jag vill göra det själv med er. Sa Asta. Ding dong ding! Det ringde in. Linn ville veta om dem verkligen ville hålla henne borta så hon frågade.

- Får jag vara med er efter skolan? Viskade Linn till Cesar. Då tänkte Cesar på hur hon kunde veta att de skulle vara med varandra efter skolan.

- Nej, Cesar ska till affären, Bea ska hjälpa sin mamma att laga mat och jag ska... t-till ett cafe. ljög Asta som ville hålla Linn borta.

Eftersom Linn visste att det egentligen inte var så kände hon att hon fick tårar i ögonen. Sedan bestämde hon sig för att leta efter dem när skolan var slut.

- ÖÖH, Kan skolan inte vara slut. Sa Bea tyst.

- Nu är skolan slut Allihop. Sa Olle.

-Äntligen! Sa Bea högt denna gången.

- Schh, inte skrika. Då tyckte Bea att det var pinsamt istället.

- Ni måste träna på att vara tysta när ni plockar undan. Sa Olle. När de hade gått ut ur klassrummet och ut på skolgården gick de hem till sig själva och lämnade sina skolväskor. Sen möttes de i skogen. Det var då Linn såg dem.

-Hej, ska vi leka nu? Frågade Asta.

- Ja, Sa Bea och Cesar.

- Är det okej att jag räknar? Frågade Cesar.

- Okej. Sa Asta.

- Men till hur mycket ska jag räkna? Frågade Cesar igen.

- Mm, till tjugo. Sa Bea.

- Okej, spring nu för nu börjar jag. 1,2,3,4...

-Kom Bea, vi gömmer oss bakom det nedvälta gamla trädet. Sa Asta. De gömde sig och Cesar fortsatte att räkna.

- 16,17,18,19,20. Nu kommer jag! Skrek Cesar försiktigt. Han letade och letade men kunde inte hitta dem.

-Fritt fram! Ropade Cesar som tröttnat på att leta efter Bea och Asta. Men ingen av dem kom och det mörkna. Trädens skuggor växte sig långa och sträckte sig ut över ängen och ner mot kyrkan.

- Okej, ni vann. Skrek han med lite gällare röst än han tänkt sig.
- kom fram nu! Det enda svar han fick var ljudet av rasslande löv när vinden friskade i nerifrån sjön. Hade Asta och Bea redan gått hem? men varför hade de isåfall inte sagt till honom? Nej, de ville nog bara retas, skrämma honom lite.
- Ha-ha, ropade han, jättekul! Men nu slutar jag leka. Hej då. Han vände för att gå hemåt, men just då fick han se Asta och Bea. Men de var inte ensamma. Där står Linn med tårar i ögonen. Då tänkte Cesar att hon kanske visste alltihop.
- Varför vill ni inte vara med mig? Sa hon med darrig röst. ingen vågade svara förrän Asta sa,
- jag ville vara ensam med Cesar och Bea för att jag såg er prata och var rädd att inte få vara med längre. Sa Asta tyst. Då såg Bea och Cesar på varandra.
- Vi var bara nyfikna, vi vill fortfarande vara med dig. Sa Bea. Då såg det ut som om Linn inte var ledsen mer.
- Men får jag vara med nu?
- Mm, okej, men kan vi leka något annat? Sa Asta.
- Fotboll! Sa Bea snabbt.
- Ja. Sa Cesar. Sedan gick det till fotbollsplanen och spelade, och hade jättekul!

SLUT.